

A ještě legalisace listin podle dlužnických úlev.

K článku Ladislava Hlavatého v čísle 8 našeho listu se nám píše:

Po zevrubném uvážení povahy poplatků legalisačních nutno dojíti k závěru opačného, než jaký projevuje ve svém článku p. L. Hlavatý, neboť

1. jak dovodil Dr. Krautmann v Právní praxi na str. 238, jest poplatek z legalisace poplatkem z listiny ve smyslu poplatkové techniky — podle Roschnika a Siblíka jde o vysvědčení, tedy o listiny podle saz. pol. 19/101 III. — a vztahuje se proto na osvobození podle § 30, odst. 1 vl. nař. č. 250/1935, které výslovně osvobozuje od poplatku listiny. Podle výnosu min. fin. č. 87.620/1905 jsou legalisační doložky listinami samy o sobě.

2. Ustanovení odst. 2 cit. § 30, že se osvobození nevztahuje na soudní řízení, nehledíc k řízení knihovnímu, sluší vykládati s hlediska poplatkověprávního tak, že osvobození nevztahuje se na poplatky, upravené předpisy pro poplatky v řízení soudním, vyjímajíc řízení knihovní. I když by bylo možno připustiti, že legalisace jest úkonem řízení nesporného (§ 285 nesp. pat., pojednávající ovšem jen o legalisaci soudní a nikoliv notářské), dlužno na otázku osvobození legalisace od poplatků pohlížeti s hlediska norem práva poplatkového. Slova »osvobození se nevztahuje na soudní řízení« nutno vykládati s tohoto hlediska tak, že osvobození se nevztahuje na poplatky v soudním řízení, upravené cíl. nařízením čís. 279/1915 ř. z., resp. sazbou soudních poplatků čís. 151/

1931 a 9/1936 Sb. z. a n., neboť jen tyto poplatky možno pokládati za poplatky v soudním řízení (soudní) s hlediska platných norem poplatkových. Knihovní výpisy, o nichž se zmiňuje sdělení min. spravedlnosti, p. Hlavatým citované, jsou co do poplatkové povinnosti normovány v saz. pol. 21 sazby soudních poplatků. Tu jde nepochybně o poplatky v řízení soudním, na které se osvobození podle § 30 vl. nař. 250/1935 nevztahuje.

Poplatková povinnost legalisací jest však upravena jak co do předmětu, tak i co do výše poplatku v saz. pol. 17/66 popl. zákona, tedy všeobecným sazebníkem, upravujícím všechny poplatky s výjimkou poplatků v řízení soudním. Z toho důvodu není poplatek legalisační poplatkem v řízení soudním a požívá proto osvobození podle § 30, odst. 1 cit. vl. nařízení.

3. Konečně dlužno uvážiti, že ani otázka, je-li legalisace úkonem řízení soudního, není zcela nepochybná. Vždyť legalisace provádějí také notáři (na notářské legalisace se předpis § 285 nesp. patentu nevztahuje) a i jiné úřady a orgány správní, nikoliv soudní (viz na př. superlegalisace ústředních úřadů, jichž poplatková povinnost jest upravena šem 5 zákona č. 54/1925).

Ze všech těchto důvodů nelze podle našeho názoru osvobození podle § 30 vl. nař. 250/1935 legalisacím odepřítí.

Pozn. redakce: Sdílíme názor zastávaný pisatelem — vždyť jinak by zcela bezdůvodně bylo třeba rozlišovati mezi legalisacemi soudními a notářskými, což samo o sobě svědčí o neudržitelnosti opačného stanoviska s hlediska praxe.

Z redakce.

Toto číslo — stejně jako minulé — vydáno bylo v rozsahu o 8 stran menším, poněvadž 1. číslo bylo větší o 16 stran. Příští číslo 10. bude mít opět normální rozsah 32 stran a přinese jako přílohu titul a obsah ukončeného I. ročníku.

Autoři článků v tomto čísle.

Advokát v Brně Dr. Alfred K o s, s. rada př. nejv. s. Dr. František P o l á č e k, univ. prof. Dr. Jaromír S e d l á č e k, advokát Dr. Adolf K o c n a, s. rada Dr. Josef F r y d r y c h, sekretář n. s. s. Dr. Jiří H r o m a d a, rada min. vnitra Dr. Jaroslav P o š v á ř, gen. sekretář Plod. bursy v Brně Dr. Alois C h y t i l.